

รายงานการประชุมการขับเคลื่อนนโยบายกรมปศุสัตว์ ประจำปีงบประมาณ 2568
ครั้งที่ 2/2568

วันที่ 20 มีนาคม 2568 เวลา 14.00 น.
ณ ห้องประชุมสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี

ผู้มาประชุม

1. นายประมินทร์ อ่อนคำ	หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศการปศุสัตว์
2. นางสาวจิราภรณ์ ศิริมงคล	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
3. นายชาญชัย ไชยวงศ์	ปศุสัตว์อำเภออินทร์บุรี
4. นายนรินทร์ สุขทอง	ปศุสัตว์อำเภอพรหมบุรี
5. นางสาวอัมพา รอดระรัง	ปศุสัตว์อำเภอค่ายบางระจัน
6. นายศุภรัฐ แสงวิภาสณภาพร	ปศุสัตว์อำเภอท่าช้าง
7. นางสาวณัฐนันท์ ท้วมสุวรรณ	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
8. นายสิทธิศักดิ์ ปิยศทิพย์	แทนหัวหน้าด่านกักกันสัตว์ชัยนาท ประชุมผ่าน VDO Line
9. ว่าที่ รต.หญิงสาวิตรี ผลจันทร์	เจ้าพนักงานสัตวบาลปฏิบัติงาน ศูนย์วิจัยและพัฒนา พืชอาหารสัตว์ชัยนาท ประชุมผ่าน VDO Line
10. น.ส.อภิญาญา วิจารณ์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการ ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและ เทคโนโลยีชีวภาพสระบุรี ประชุมผ่าน VDO Line
11. นางวัชรินทร์ ตั้งพรหมจรรย์	เจ้าพนักงานสัตวบาลชำนาญงาน
12. นางสาวสุธินี สุขทอง	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ(แทนหัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพ สินค้า)

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นางสาวขวัญชนก มีสะอาด	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ (กลุ่มยุทธศาสตร์ฯ)
2. นางพิมพ์ประไพ พูลศรี	เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ (กลุ่มยุทธศาสตร์ฯ)
3. รัชนิกร พึ่งกระจำง	เจ้าพนักงานสัตวบาล (กลุ่มยุทธศาสตร์ฯ)

ผู้ไม่มาประชุม

-

เริ่มประชุมเวลา 14.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เนื่องจาก นายเชิดศักดิ์ คำศิลา ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ได้รับคำสั่งให้ไปรับตำแหน่งที่ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแพร่ จึงทำให้ในการขับเคลื่อนงานตามนโยบายกรมปศุสัตว์ ล่าช้า ประกอบกับการดำเนินงานต่างในกิจกรรมเชื่อมโยงกับโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณจากกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน และต้องดำเนินการให้ทันกำหนดการส่งตัวชี้วัด ประกอบกับ การดำเนินการต้องมีการยืมเงินตรงราชการ ในการฝึกอบรม จึงทำให้การดำเนินการตามแผนงาน/โครงการล่าช้าไม่เป็นไปตามกำหนด

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับทราบ

/ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรอง

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม

2.1 รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ 1/2568 ประชุมเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2568 เวลา 13.30 น.

ณ ห้องประชุมสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ฝ่ายเลขานุการได้นำเสนอรายงานการประชุมแจ้งผ่านทางไลน์ เพื่อให้คณะกรรมการได้ดำเนินการตรวจสอบและแก้ไข คณะกรรมการไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องเพื่อทราบและพิจารณา

สรุปผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ Action plan ในการขับเคลื่อนนโยบายกรมปศุสัตว์ DLD-C สิงห์บุรี แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ จำนวน 3 แผนงาน

3.1 โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง

3.2 โครงการส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของเสียที่เหลือใช้จากฟาร์มปศุสัตว์

3.3 โครงการขับเคลื่อนตามข้อสั่งการตามมาตรการรองรับฤดูแล้ง ปี 2567/2568

ตามรายละเอียดการดำเนินงานในแต่ละแผนงาน/โครงการ ดังนี้

1. โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง ปี 2568

ที่	กิจกรรม	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
1	สำรวจเกษตรกรปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุนการผลิต	1 ครั้ง	1 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี
2	ดำเนินการฝึกอบรมเกษตรกร กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการจัดการแปลงพืชอาหารสัตว์	20 ราย	20 ราย	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์ชยันนาท
3	ดำเนินการฝึกอบรมเกษตรกร กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การปลูกพืชอาหารสัตว์ใช้น้ำน้อยเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยแล้ง	20 ราย	20 ราย	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์ชยันนาท
4	ติดตามประเมินผลเกษตรกรปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุน	1 ครั้ง	1 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง

1. การเลือกพันธุ์พืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม

- คัดเลือกพันธุ์พืชอาหารสัตว์ที่ให้ผลผลิตสูง ทนต่อสภาพอากาศในพื้นที่เป้าหมาย
- ส่งเสริมการใช้พันธุ์พืชที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงและตอบสนองความต้องการของสัตว์

2. การสนับสนุนความรู้และเทคโนโลยี

- จัดอบรมและให้คำปรึกษาแก่เกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการปลูก การจัดการแปลง และการบำรุงดิน
- ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การจัดการน้ำอัจฉริยะหรือการใช้ปุ๋ยชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิต

3. การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

- วางแผนการจัดสรรพื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และปริมาณน้ำที่มีอยู่
- สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เช่น การหมุนเวียนของเสียจากฟาร์มสัตว์มาปรับปรุงดิน

/4. ความร่วมมือระหว่างภาคส่วน

4. ความร่วมมือระหว่างภาคส่วน

- การประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และวิสาหกิจชุมชนในการสนับสนุนวัสดุ เมล็ดพันธุ์ และความรู้
- การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรหรือเครือข่ายผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

5. การส่งเสริมตลาดและช่องทางการจำหน่าย

- สร้างตลาดรองรับผลผลิตพืชอาหารสัตว์ในระดับชุมชนและระดับอุตสาหกรรม

6. การสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์

- จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนเกษตรกรในการลงทุน เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และเครื่องมือการเกษตร
- สนับสนุนเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับการจัดเก็บและแปรรูปพืชอาหารสัตว์

7. การติดตามและประเมินผลโครงการ

- จัดให้มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินความก้าวหน้าและผลลัพธ์
- รับฟังข้อเสนอแนะจากเกษตรกรและปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการ

8. การส่งเสริมความยั่งยืน

- สนับสนุนการปลูกพืชอาหารสัตว์ที่ช่วยรักษาสมดุลของระบบนิเวศ เช่น พืชที่ช่วยปรับปรุงดินและลดการชะล้างหน้าดิน
- ส่งเสริมการใช้ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน เช่น การปลูกพืชหมุนเวียน

9. การสร้างความตระหนักรู้ในชุมชน

- สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของพืชอาหารสัตว์ต่อการพัฒนาฟาร์มปศุสัตว์อย่างยั่งยืน

ปัจจัยเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จของโครงการให้สามารถบรรลุเป้าหมายและส่งผลเชิงบวกต่อทั้งเกษตรกรและระบบการผลิตอาหารสัตว์ในประเทศ

ปัญหาและอุปสรรค โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง

1. ข้อจำกัดด้านพื้นที่การปลูก

- พื้นที่เพาะปลูกที่เหมาะสมสำหรับพืชอาหารสัตว์มีจำกัด โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีดินเสื่อมสภาพหรือขาดน้ำ
- การแข่งขันการใช้พื้นที่ระหว่างการปลูกพืชอาหารสัตว์กับพืชเศรษฐกิจอื่น

2. การขาดแคลนน้ำและปัญหาสภาพภูมิอากาศ

- สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง เช่น ฝนแล้งหรือปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอ ทำให้ผลผลิตลดลง
- การขาดแหล่งน้ำสำหรับการเพาะปลูกพืชอาหารสัตว์ในบางพื้นที่

3. ข้อจำกัดด้านความรู้และทักษะของเกษตรกร

- เกษตรกรบางรายขาดความรู้เกี่ยวกับการเลือกพันธุ์พืช การดูแลรักษา และการจัดการผลผลิต
- การเข้าถึงข้อมูลและเทคโนโลยีการผลิตพืชอาหารสัตว์ยังมีจำกัด

4. ปัญหาด้านเมล็ดพันธุ์และวัตถุดิบการเกษตร

- การขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพหรือเหมาะสมกับพื้นที่
- ราคาปุ๋ยและวัสดุการเกษตรที่สูง ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น

5. โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ

- ขาดเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับการปลูก เก็บเกี่ยว และแปรรูปพืชอาหารสัตว์
- โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบชลประทานและการขนส่งในบางพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา

6. การสนับสนุนด้านการตลาดไม่เพียงพอ

- ขาดช่องทางการจำหน่ายหรือกลไกการตลาดที่ชัดเจนสำหรับพืชอาหารสัตว์
- การกำหนดราคาผลผลิตที่ไม่แน่นอน ส่งผลต่อความมั่นคงทางรายได้ของเกษตรกร

7. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- การทำงานระหว่างหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- ขาดการบูรณาการแผนงานและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

8. ขาดแรงจูงใจสำหรับเกษตรกร

- เกษตรกรบางรายไม่เห็นความคุ้มค่าหรือผลตอบแทนที่ชัดเจนจากการผลิตพืชอาหารสัตว์
- โครงการสนับสนุนในบางพื้นที่อาจไม่ได้ตอบโจทย์ความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร

9. การติดตามผลและการพัฒนาต่อเนื่องไม่เพียงพอ

- การติดตามผลการดำเนินโครงการและการประเมินผลที่ยังไม่ครอบคลุม
- ขาดการพัฒนาต่อเนื่องในระยะยาว เช่น การสร้างระบบการผลิตที่ยั่งยืน

การแก้ไขปัญหาเหล่านี้ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร เพื่อวางแผนและดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการและสถานการณ์ของพื้นที่เป้าหมาย

ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินโครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง

1. การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชอาหารสัตว์

- พัฒนาและส่งเสริมพันธุ์พืชอาหารสัตว์ที่ให้ผลผลิตสูงและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่
- วิจัยพันธุ์พืชที่มีความต้านทานต่อโรคและศัตรูพืช รวมถึงการใช้น้ำน้อย

2. การจัดอบรมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร

- จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปลูก การจัดการดิน การจัดการน้ำ และการเพิ่มผลผลิต
- ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การเกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) มาใช้ในพื้นที่เพาะปลูก

3. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากร

- พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานในพื้นที่เป้าหมายเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำสำหรับการเพาะปลูก
- จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็น เช่น เครื่องมือเก็บเกี่ยวหรือเครื่องแปรรูป

4. การสร้างกลไกตลาดรองรับผลผลิต

- สร้างช่องทางการจำหน่ายผลผลิตพืชอาหารสัตว์ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

5. การสนับสนุนด้านงบประมาณและนโยบาย

- จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอสำหรับโครงการ รวมถึงการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่เกษตรกร
- พัฒนานโยบายที่ส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์ เช่น การให้สิทธิพิเศษด้านภาษีสำหรับผู้ปลูก

6. การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

- ประสานงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเพื่อการสนับสนุนทรัพยากรและการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- จัดตั้งศูนย์ประสานงานระดับพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินโครงการ

7. การสนับสนุนการผลิตอย่างยั่งยืน

- ส่งเสริมการปลูกพืชหมุนเวียนหรือการปลูกพืชคลุมดินเพื่อฟื้นฟูสภาพดิน
- ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

8. การจัดการความเสี่ยงและภัยธรรมชาติ

- วางแผนรับมือกับภัยแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำสำรอง
- สนับสนุนการทำประกันภัยพืชผลเพื่อลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

9. การติดตามและประเมินผลโครงการ

- จัดทำระบบติดตามผลการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินความสำเร็จ
- รับฟังข้อเสนอแนะจากเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ

10. การสร้างความตระหนักและส่งเสริมชุมชน

- สร้างความเข้าใจในชุมชนเกี่ยวกับความสำคัญของพืชอาหารสัตว์ต่อระบบปศุสัตว์
- สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งในระดับท้องถิ่น

สรุปข้อเสนอแนะ การสร้างความยั่งยืน ความร่วมมือ และการเพิ่มประสิทธิภาพในทุกขั้นตอนของการผลิตพืชอาหารสัตว์ เพื่อให้โครงการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. โครงการส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของเสียที่เหลือใช้จากฟาร์มปศุสัตว์

ที่	กิจกรรม	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
1	จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผลิตปุ๋ยชีวภาพจากมูลสัตว์	1 กลุ่ม	1 กลุ่ม	ม.ค.68-ก.ย.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี
2	จัดฝึกอบรมเกษตรกรให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการของเสียในฟาร์มเลี้ยงสัตว์	10 ราย	20 ราย	ม.ค.68-ก.ย.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี
3	สนับสนุนปัจจัยการผลิตเพื่อเตรียมความพร้อมในการผลิตปุ๋ยชีวภาพจากมูลสัตว์ และสนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์ในการผลิตปุ๋ยชีวภาพจากมูลสัตว์	1 ครั้ง	1 ครั้ง	ม.ค.68-ก.ย.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี
4	ติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ	1 ครั้ง	1 ครั้ง	ม.ค.68-ก.ย.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ โครงการส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของเสียที่เหลือใช้จากฟาร์มปศุสัตว์

1. การเลือกเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม

- การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการมูลสัตว์ เช่น การใช้เครื่องจักรหรือระบบชีวภาพในการบำบัดมูลสัตว์และแปรรูปของเสีย
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สามารถเพิ่มมูลค่าของเสีย เช่น การผลิตปุ๋ยอินทรีย์จากมูลสัตว์ การผลิตพลังงานชีวภาพจากมูลสัตว์

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้กับเกษตรกร

- จัดอบรมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดการของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์ให้กับเกษตรกร
- ส่งเสริมให้เกษตรกรเห็นคุณค่าของของเสียและวิธีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า

3. การสนับสนุนด้านงบประมาณและการลงทุน

- จัดสรรงบประมาณหรือสนับสนุนการลงทุนในเครื่องจักร อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ช่วยในการจัดการและแปรรูปของเสีย

4. การสร้างตลาดและช่องทางการจำหน่าย

- พัฒนาการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปของเสีย เช่น ปุ๋ยอินทรีย์ พลังงานชีวภาพ
- ส่งเสริมการทำตลาดและเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการที่สนใจใช้ของเสียในการผลิตสินค้า

5. การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ

- ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานีพัฒนาที่ดินสิงห์บุรี เพื่อพัฒนานวัตกรรมจัดการของเสีย

6. การจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

- การจัดการของเสียอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิภาพ เช่น การแยกประเภทของเสียและเก็บรักษาอย่างถูกต้อง
- ใช้กระบวนการจัดการขยะที่ยั่งยืน เช่น การรีไซเคิล การใช้ซ้ำ และการแปรรูปให้เกิดมูลค่ามากที่สุด

7. การพัฒนามาตรฐานและการควบคุมคุณภาพ

- กำหนดมาตรฐานคุณภาพสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปของเสีย เช่น ปุ๋ยอินทรีย์หรือพลังงานชีวภาพ
- การควบคุมคุณภาพการแปรรูปเพื่อให้ได้สินค้าที่ปลอดภัยและมีคุณค่าตามมาตรฐาน

8. การสร้างแรงจูงใจสำหรับเกษตรกร

- การให้รางวัลหรือการสนับสนุนเพื่อกระตุ้นให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในโครงการ เช่น เงินรางวัลหรือโปรแกรมการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

- การให้การสนับสนุนในการรับซื้อของเสียจากฟาร์มเพื่อส่งต่อไปยังกระบวนการแปรรูป

9. การสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนข้อมูล

- ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการ และนักวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการจัดการของเสีย

- การจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรที่สามารถช่วยให้เกษตรกรได้รับข้อมูลและคำแนะนำที่จำเป็น

10. การติดตามและประเมินผลโครงการ

- การติดตามผลการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อประเมินความสำเร็จและการปรับปรุง
  - การรับฟังข้อเสนอแนะจากเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อพัฒนาโครงการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
- สรุปปัจจัยแห่งความสำเร็จ ในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม การสนับสนุนด้านการเงิน การสร้างตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม และการทำงานร่วมกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้โครงการมีประสิทธิภาพและยั่งยืน การให้ความรู้และการสร้างแรงจูงใจสำหรับเกษตรกรก็เป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการนี้ให้สำเร็จ

ปัญหาและอุปสรรค โครงการส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของเสียที่เหลือใช้จากฟาร์มปศุสัตว์

1. การขาดแคลนเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัย

- ฟาร์มปศุสัตว์บางแห่งยังขาดแคลนเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการแปรรูปของเสีย เช่น เครื่องจักรในการทำปุ๋ยหรือผลิตพลังงานชีวภาพ

- ขาดการเข้าถึงหรือการลงทุน ในเทคโนโลยีที่สามารถช่วยเพิ่มมูลค่าของเสียให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. การขาดความรู้และทักษะในการจัดการของเสีย

- เกษตรกรบางส่วนขาดความรู้และทักษะในการจัดการของเสียจากฟาร์ม ทำให้ไม่สามารถแปรรูปหรือใช้ประโยชน์จากของเสียได้เต็มที่

- ขาดการอบรมหรือการให้คำแนะนำในการแปรรูปของเสียและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

3. ปัญหาด้านงบประมาณและการลงทุน

- ขาดงบประมาณในการลงทุนในอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ช่วยในการจัดการของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
- การขาดแหล่งเงินทุนที่เข้าถึงได้ง่ายหรือการให้ความช่วยเหลือทางการเงินจากภาครัฐหรือธนาคาร

4. การขาดแรงจูงใจจากเกษตรกร

- เกษตรกรบางรายอาจไม่เห็นความสำคัญหรือมูลค่าของการจัดการของเสีย และมองว่ามันเป็นภาระมากกว่าประโยชน์
- การขาดความเข้าใจในกระบวนการแปรรูปของเสียที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับฟาร์ม

5. ปัญหาด้านการตลาดและการขายผลิตภัณฑ์

- ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปของเสียอาจไม่ได้รับการยอมรับจากตลาดหรือขาดช่องทางจำหน่ายที่ชัดเจน
- เกษตรกรอาจพบปัญหาในการทำการตลาดผลิตภัณฑ์ที่มาจากของเสีย เช่น ปุ๋ยอินทรีย์หรือพลังงานชีวภาพ

6. ข้อจำกัดในการขนส่งและจัดเก็บของเสีย
    - ขาดระบบการขนส่งที่มีประสิทธิภาพในการขนย้ายของเสียจากฟาร์มไปยังสถานที่แปรรูป
    - การเก็บรักษาของเสียบางประเภทอาจมีปัญหาด้านการจัดการ เช่น กลิ่นหรือการเน่าเสีย
  7. ความไม่แน่นอนทางกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
    - การขาดกฎหมายหรือระเบียบที่ชัดเจนในการส่งเสริมการใช้ของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์ เช่น การแปรรูปของเสียให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยและถูกต้องตามมาตรฐาน
    - ข้อจำกัดทางกฎหมายในบางพื้นที่ที่ทำให้การแปรรูปของเสียไม่สามารถทำได้อย่างเสรี
  8. ปัญหาด้านการควบคุมคุณภาพและมาตรฐาน
    - ขาดการควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปของเสีย เช่น ปุ๋ยอินทรีย์หรือพลังงานชีวภาพ
    - ปัญหาด้านการรับรองมาตรฐานของผลิตภัณฑ์จากของเสีย ซึ่งอาจทำให้ผู้บริโภคหรือผู้ซื้อไม่มั่นใจในคุณภาพ
  9. การขาดการสนับสนุนจากรัฐ
    - ภาครัฐอาจไม่ให้ความสำคัญหรือการสนับสนุนที่เพียงพอในการพัฒนาโครงการแปรรูปของเสีย
    - ขาดนโยบายหรือมาตรการที่สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์อย่างจริงจัง
  10. การขาดข้อมูลและการวิจัย
    - ขาดการวิจัยหรือข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับวิธีการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์
    - การขาดแหล่งข้อมูลที่สามารถให้คำแนะนำหรือทางเลือกในการแปรรูปและใช้ของเสียให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- สรุปปัญหาและอุปสรรค ต้องการการสนับสนุนจากหลายภาคส่วน เช่น การลงทุนในเทคโนโลยี การอบรมเกษตรกร การสร้างช่องทางการตลาด และการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเพื่อให้การจัดการของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์มีประสิทธิภาพและสามารถเพิ่มมูลค่าได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินโครงการส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของเสียที่เหลือใช้จากฟาร์มปศุสัตว์

1. การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปของเสีย
  - ส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยีที่สามารถแปรรูปของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม เช่น การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ พลังงานชีวภาพ หรือวัสดุก่อสร้างจากของเสีย
  - สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ช่วยในการจัดการและแปรรูปของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การอบรมและพัฒนาความรู้ให้กับเกษตรกร
  - จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการแปรรูปของเสียและวิธีการเพิ่มมูลค่าจากของเสีย เช่น การผลิตปุ๋ยจากมูลสัตว์หรือการใช้มูลสัตว์ในการผลิตพลังงานชีวภาพ
  - ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าใจถึงประโยชน์ของการจัดการของเสียและวิธีการที่สามารถนำไปสู่การลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มรายได้
3. การสนับสนุนทางการเงินและงบประมาณ
  - จัดตั้งแหล่งเงินทุนสำหรับฟาร์มปศุสัตว์ที่ต้องการลงทุนในเทคโนโลยีแปรรูปของเสีย เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ หรือการสนับสนุนทางการเงินจากภาครัฐ
  - ให้สิทธิพิเศษทางภาษีหรือการสนับสนุนทางการเงินสำหรับเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีแปรรูปของเสีย
4. การสร้างตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปของเสีย
  - ส่งเสริมการสร้างช่องทางการจำหน่ายสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้จากของเสีย เช่น ปุ๋ยอินทรีย์หรือพลังงานชีวภาพ
  - สนับสนุนการทำตลาดและการสร้างความร่วมมือกับอุตสาหกรรมที่ต้องการใช้วัตถุดิบจากของเสีย เช่น อุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมพลังงาน หรืออุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้าง

5. การสนับสนุนจากภาครัฐและการปรับปรุงกฎหมาย

- รัฐบาลควรพัฒนาและสนับสนุนการออกมาตรการที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นให้ฟาร์มปศุสัตว์ดำเนินการแปรรูปของเสีย เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือการสนับสนุนในด้านเทคโนโลยี

- พัฒนากฎหมายหรือระเบียบที่ส่งเสริมการแปรรูปของเสียให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อการใช้งาน

6. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการทรัพยากร

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบการขนส่งของเสียหรือการจัดตั้งศูนย์รวบรวมและแปรรูปของเสีย

- การส่งเสริมให้ฟาร์มปศุสัตว์ใช้วิธีการจัดการของเสียอย่างยั่งยืน เช่น การรีไซเคิลหรือการใช้ซ้ำ

7. การสร้างความตระหนักและการสนับสนุนจากชุมชน

- สร้างความตระหนักในชุมชนและเกษตรกรถึงความสำคัญของการจัดการของเสียและการแปรรูปให้เกิดมูลค่า

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการของเสียและการสร้างกิจกรรมร่วมกันในการแปรรูปของเสียให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประโยชน์ได้

8. การติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ

- จัดทำระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้ดีขึ้นในอนาคต

- รับฟังข้อเสนอแนะจากเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อพัฒนาโครงการให้ตอบสนองต่อความต้องการและสถานการณ์จริง

สรุปข้อเสนอแนะ การพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย การให้การสนับสนุนทางการเงิน การสร้างตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์จากของเสีย และการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อขับเคลื่อนโครงการให้ประสบความสำเร็จ โดยการจัดการของเสียไม่เพียงแต่ช่วยลดปัญหาขยะ แต่ยังสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

3. โครงการขับเคลื่อนตามข้อสั่งการตามมาตรการรองรับฤดูแล้ง ปี 2567/2568

ที่	กิจกรรม	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
1	การจัดทำแผนเพื่อรองรับฤดูแล้ง ปี 2567/2568	1 ครั้ง	1 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอ
2	ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือน สร้างการรับรู้เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ งดระบายของเสียจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ลงสู่แม่น้ำสายหลัก สายรอง และแหล่งน้ำอื่นๆ	50 ครั้ง	134 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอ
3	รายงานการสร้างการรับรู้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ รายงานผู้บริหาร ตามข้อสั่งการตามมาตรการรองรับฤดูแล้ง ปี 2567/2568	10 ครั้ง	10 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอ
4	ประชาสัมพันธ์การดำเนินการสร้างการรับรู้ในสื่อออนไลน์ต่างๆ เพื่อสร้างความตระหนัก	50 ครั้ง	134 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอ

รายละเอียดการดำเนินการในแต่ละพื้นที่ ในจังหวัดสิงห์บุรี ปี 2568 (ต.ค.67- ก.พ.68)

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ไม่ระบายนของเสียจากการเลี้ยงปศุสัตว์ลงแหล่งน้ำ สายหลัก และอื่นๆ (จำนวน ครั้ง/ราย) - แม่น้ำเจ้าพระยาตอนบน - แม่น้ำน้อย - แม่น้ำลพบุรี และแหล่งน้ำอื่นๆ

เดือน	อำเภอ						รวม
	อ.อินทร์บุรี	อ.เมืองสิงห์บุรี	อ.พรหมบุรี	อ.บางระจัน	อ.ท่าช้าง	อ.ค่ายบางระจัน	
ต.ค.67	-	-	-	-	-	-	-
พ.ย.67	4	11	3	-	1	14	33
ธ.ค.67	4	10	3	-	1	13	31
ม.ค.68	5	10	5	2	1	13	36
ก.พ.68	4	10	1	4	1	14	34
รวม	17	41	12	6	4	54	134

การรายงาน เนื่องจากโครงการดำเนินการต่อเนื่องมาจากเดือน ตุลาคม 2568 จึงนำมารายงานตั้งแต่ ต.ค.67-ก.พ.68

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ในการดำเนินโครงการขับเคลื่อนตามข้อสั่งการตามมาตรการรองรับฤดูแล้ง

- การวางแผนที่ชัดเจนและครอบคลุม
    - การกำหนดแผนงานและเป้าหมายที่ชัดเจน พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง
    - การประเมินปริมาณน้ำต้นทุนและความต้องการใช้น้ำอย่างแม่นยำ
  - การสื่อสารและการมีส่วนร่วมของประชาชน
    - การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์น้ำและวิธีการรับมือภัยแล้งแก่ประชาชน
    - การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำ เช่น การใช้ระบบน้ำอย่างประหยัด
    - การประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ไม่ระบายนของเสียจากฟาร์ม ปศุสัตว์ลงสู่แม่น้ำสายหลัก และแหล่งน้ำอื่นๆ
  - การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
    - การใช้น้ำอย่างเป็นระบบ เช่น การจัดสรรน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค การเกษตร และอุตสาหกรรม
    - การเตรียมแหล่งน้ำสำรอง เช่น บ่อบาดาล สระน้ำชุมชน และระบบเก็บกักน้ำฝน
  - การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
    - การติดตามความคืบหน้าของโครงการและสถานการณ์ภัยแล้งอย่างใกล้ชิด
    - การปรับปรุงแผนงานตามสถานการณ์และข้อเสนอแนะจากพื้นที่
- การบรรลุความสำเร็จของโครงการจะต้องอาศัยการผสมผสานของปัจจัยข้างต้นอย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถลดผลกระทบของภัยแล้งได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ตามข้อสั่งการ

ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินโครงการขับเคลื่อนตามข้อสั่งการตามมาตรการรองรับฤดูแล้ง

- ข้อจำกัดด้านทรัพยากรน้ำ
  - ปริมาณน้ำต้นทุนในอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำธรรมชาติไม่เพียงพอต่อความต้องการ
  - การขาดแหล่งน้ำสำรองในบางพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่กั้นดง
- งบประมาณและทรัพยากรที่จำกัด
  - งบประมาณที่ไม่เพียงพอสำหรับดำเนินการทุกมาตรการตามแผน
  - การจัดสรรทรัพยากร เช่น อุปกรณ์จัดเก็บน้ำหรือรถน้ำ ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ
- การมีส่วนร่วมของประชาชน
  - การขาดความเข้าใจหรือความตระหนักของประชาชนเกี่ยวกับการใช้น้ำอย่างประหยัด
  - ประชาชนบางกลุ่มอาจไม่ได้เข้าถึงข้อมูลจากโครงการ

5. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- สภาพอากาศที่ไม่แน่นอน เช่น ภัยแล้งรุนแรงกว่าที่คาดการณ์
- การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลที่กระทบต่อการบริหารจัดการน้ำ

การแก้ไขปัญหาเหล่านี้ต้องอาศัยการวางแผนที่รัดกุม การบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินโครงการขับเคลื่อนตามข้อสั่งการตามมาตรการรองรับฤดูแล้ง

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
    - สร้างจิตสำนึกความตระหนักรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการใช้น้ำอย่างประหยัดและการรับมือภัยแล้ง
    - ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการดูแล และพัฒนาแหล่งน้ำในท้องถิ่น
  2. การสนับสนุนด้านเทคนิคและงบประมาณ
    - จัดสรรงบประมาณเพียงพอสำหรับการพัฒนาระบบกักเก็บน้ำ เช่น อ่างเก็บน้ำ บ่อบาดาล หรือถังเก็บน้ำชุมชน
    - สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสำหรับการจัดการน้ำ เช่น ระบบกรองน้ำราคาประหยัด
  3. การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
    - กำหนดบทบาทและหน้าที่ที่ชัดเจนของแต่ละหน่วยงานในการดำเนินโครงการ
  4. การจัดทำข้อมูลและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
    - จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งน้ำ พื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง และสถานการณ์น้ำแบบเรียลไทม์
    - ใช้สื่อสารสาธารณะเพื่อเผยแพร่ข้อมูลสถานการณ์น้ำและแนวทางปฏิบัติในภาวะวิกฤต
  5. การส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ
    - ปลูกป่าในพื้นที่ต้นน้ำเพื่อเพิ่มศักยภาพในการกักเก็บน้ำธรรมชาติ
    - ส่งเสริมโครงการขุดลอกคลองและการบำรุงรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ
  6. การสนับสนุนการผลิตน้ำในพื้นที่
    - ส่งเสริมการเก็บน้ำฝนเพื่อใช้ในครัวเรือนและการเกษตร
    - พัฒนาระบบชลประทานในพื้นที่เกษตรกรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
  7. การสร้างระบบติดตามและประเมินผล
    - จัดทำระบบติดตามผลการดำเนินงานโครงการในระยะสั้นและระยะยาว
    - ประเมินผลลัพธ์โครงการและปรับปรุงมาตรการให้เหมาะสมกับสถานการณ์
  8. การเตรียมความพร้อมล่วงหน้า
    - จัดทำแผนฉุกเฉินสำหรับพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง
    - สร้างเครือข่ายเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในพื้นที่เพื่อดำเนินการช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว
  9. การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน
    - ให้ความรู้และสนับสนุนเกษตรกรในการใช้น้ำอย่างประหยัด เช่น การปลูกพืชใช้น้ำน้อย
    - ส่งเสริมการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ เช่น การบำบัดน้ำเสียเพื่อการเกษตร
- สรุป ข้อเสนอแนะการสร้างความร่วมมือ การใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เป็นระบบเพื่อลดผลกระทบจากภัยแล้งสามารถ แก้ไขและป้องกัน ปัญหาภัยแล้งได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

มติที่ประชุม มติที่ประชุมรับทราบและเห็นชอบ ในการดำเนินการตามแผนงานทั้ง 3 แผนงาน/โครงการ ที่ฝ่ายเลขานุการนำเสนอรายละเอียด ผลการดำเนินงานแผนปฏิบัติงาน/โครงการ ในรอบที่ 1/2568

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่นๆ

- ไม่มี

เลิกประชุมเวลา 15.00 น.

ลงชื่อ ..... รัชฎา ..... ผู้จดยางานการประชุม
(นางสาวรัชชนิกร พิงกระจ่าง)
เจ้าพนักงานสัตวบาล

ลงชื่อ ..... ประสิทธิ์ อ่อนคำ ..... ผู้ตรวจรายงานการประชุม
(นายประสิทธิ์ อ่อนคำ)
สัตวแพทย์อาวุโส